

РЕШЕНИЕ

№ 6900

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 02.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **5212** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е след като ВАС на РБ с Решение №5480/25.05.2023г. по адм. д. № 10262/2022 г. е отменил Решение № 4505/01.07.2022г. по адм.д. № 693/2022г.на АССГ и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ.

С отмененото от ВАС решение на АССГ е била отхвърлена жалбата на Н. Г. А. с ЕГН: [ЕГН], срещу Решение № 1040-21-1315 от 20.12.2021г., издадено от директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01015162 от 15.10.2021г. на длъжностното лице по реда на чл.114, ал.3 от КСО.

В жалбата са наведени доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Твърди, че направения от административния орган извод, че А. реално не е осъществявала трудова дейност в изпълнение на сключения трудов договор е необоснован и недоказан, защото не се подкрепя от събраните писмени доказателства. Излага съображения, че от събраните по делото доказателства, осигурителят е изпълнил всички вменени му задължения в т.ч. и по КТ. Развиват се доводи, че действително в случая не е налице спор, че не са заплащани осигурителни вноски от работодателя, но фактът за невнасяне на осигуровки от страна на работодателя не може да се вмени във вина на служителя. Искане се отмяна на обжалваното решение и на процесното разпореждане.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И. И. - САК. Същият

моли съдът да постанови решение „съобразно събраните по делото писмени доказателства“.

Ответникът директорът на ТП на НОИ – С. – град чрез процесуалния си представител юрисконсулт А. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно и своевременно призована, не изпраща представител за участие в съдебното производство и не ангажира становище по спора. Съдът след преценка на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност намира за установено следното от фактическа страна:

От „АРХСИСТЕМС ИНК" ЕООД, ЕИК[ЕИК] за Н. Г. А. през 2017г. в ТП на НОИ-С. град са представени Удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (ИПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение по болнични листове с № E20165206944, №E20178841968, №E20178842092, като периодът на временна неработоспособност определен с тези болнични листове е от 06.03.2017г. до 11.05.2017г. вкл., и № E20178882121, като периодът за временна неработоспособност определен с този болничен лист е от 18.07.2017г. до 27.07.2017г. вкл.

В данните подадени от "АРХСИСТЕМС ИНК" ЕООД по реда на чл.5, ал.4 от КСО за А. за периодите от 06.03.2017г. до 11.05.2017г. вкл. и от 18.07.2017г. до 27.07.2017г. вкл., като за осигурено лице, са отразени дни с болнични за горепосочените периоди като за осигурено лице. Въз основа на така подаваните данни по реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване/ НПОПДОО/ на жалбоподателката Н. Г. А. е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност /ПОВН/ за общо 50 работни дни в размер на 4 876.91 лв.

При последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ С.-град относно изплащани през 2018г. и 2019г. парични обезщетения за временна неработоспособност на лица, за които са подавани данни по реда на КСО са установени фирми-осигурителя, подавали в Регистъра на трудовите договори /Р./ уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/ за сключени трудови договори, както и данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в Регистъра на осигурените лица /Р./ за осигурени от тях лица върху максимален осигурителен доход или близък на него, без да са внасяни дължимите осигурителни вноски, както и без да са налице данни за осъществявана от дружествата стопанска дейност, което е довело до неоснователно изплащане на парични обезщетения и пенсии от фондовете на ДОО. Сред тези осигурители попадало и дружеството „АРХСИСТЕМС ИНК" ЕООД, ЕИК[ЕИК].

При извършената проверка от контролни органи на НОИ на „АРХСИСТЕМС ИНК" ЕООД, ЕИК[ЕИК] приключила с констативен протокол № KB-5-21-00913492/23.04.2021г. се установило, че от страна на дружеството са подадени уведомления за сключване/прекратяване на трудови договори с общо 5 лица за периода от април 2015г. до април 2019г. вкл., в т. ч, за Н. Г. А., за която е наличен запис за подадено уведомление по чл.62, ал.5 от КТ за сключен на 06.04.2015г. трудов договор на длъжност „ръководител финансов отдел“ с основно трудово възнаграждение 2 600,00 лв. /две хиляди и шестотин лева/ и уведомление за прекратяването му, считано от 28.06.2017г., като за цитирания период в Р. са декларирани данни по чл.5, ал.4. т.1 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход за жалбоподателката. При извършена справка в „Регистър приход“ в

информационната система на НОИ е установено, че за периода /април 2015г. - април 2019г. вкл./, няма данни за внесени осигурителни вноски за фондовете на ДОО.

С оглед изясняване на релевантните факти и обстоятелства от контролните органи на ТП на НОИ - С. град са предприети действия, в резултат на които се установило, че за периода 01.01.2015г. до 31.12.2019г. вкл. от осигурителя „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД не са подавани ГДД по чл.92 от ЗКПО, нито годишни финансови отчети. За дружеството няма данни за регистрирани фискални устройства, търговски обекти и подавани справки по чл.73, ал.1 и 6 от Закон за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), както и че дружеството не е регистрирано по Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС).

Предвид резултатите от извършената проверка на „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД, и безспорните доказателства за липсата на стопанска дейност от дружеството, респ. за липса на реално упражняване на трудова дейност от лицата, за които има подадени данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО, контролният орган е приел, че за назначените лица не е изпълнен състава на чл.10 от КСО и §1, т.3 от ДР на КСО и те не са осигурени лица. При невъзникнало осигурително правоотношение осигурителните вноски не са дължими.

На основание чл. 118, ал.1 т.3 от КСО контролният орган е издал Задължителни предписания № ЗД- 1-21-00913506/23.04.2021г. на „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД за заличаване на подадените от дружеството данни в Р. за осигурителен стаж и осигурителен доход за 5 лица, сред които и жалбоподателката Н. А..

След влизане в сила на задължителните предписания и поради неизпълнението им, съгласно чл. 4, ал.10, т.4 Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, неправомерно подадените от името на „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД данни по чл.5, ал.4 от КСО са заличени служебно, в т.ч. и данните за жалбоподателката Н. А. за периода от 06.04.2015г. до 27.06.2017г.

Поради служебното заличаване на данните подавани от „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД за А. са налице нови данни досежно осигурителния ѝ статус, като за длъжностното лице на чл.114, ал.3 от КСО при ТП на НОИ С.-град е възникнало задължението за издаване на разпореждане за възстановяване на добросъвестно получените парични обезщетения за периода от 06.03.2017г. до 27.07.2017г., от Н. Г. А. суми за ПОВН от ДОО в общ размер 4876.91 лв. главница, тъй като същата не е била осигурено лице, чрез „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД.

Жалбоподателката А. е оспорила по административен ред Разпореждане № РВ-3-21-01015162/15.10.2021г. на длъжностното лице по чл.114 ал.3 от КСО.

След разглеждане и обсъждане на доказателствата по административната преписка и доводите на Н. Г. А., АО с Решение № 1040- 21 -1315/ 20.12.2021г. е отхвърлил жалбата ѝ срещу Разпореждане № РВ-3-21-01015162/15.10.2021г. на длъжностното лице по чл.114 ал. 3 от КСО / ръководител на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ – С. – град/ и е потвърдил разпореждането.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, събраните при предходното разглеждане на делото от страна на АССГ, представените пред ВАС в касационното производство писмени документи, касаещи необходимото образование и ценз на Н. А., като са приети и справка от НАП и такава за изплатени ПОВН.

Служебно Съдът допусна и събра гласни доказателства, чрез разпита на свидетеля Л. С. А.- управител и едноличен собственик на капитал на АРХСИСТЕМС И. ЕИК[ЕИК] ЕООД, в която фирма жалбоподателката Н. А. претендира реално да е престирала труд по трудово правоотношение /възникнало въз основа на трудов договор/. Под страх от наказателна отговорност по чл.290, ал.1 от НК, свидетелят Л. А. заяви в съдебното заседание от 02.11.2023г. пред АССГ– „Управител съм на „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД. Към настоящия момент аз не знам да дружеството ми да развива дейност, повече от 10 /десет/ години назад. От 2010 г. не ми е известно то да развива дейност. Аз не съм назначавал хора на трудов договор. Дружеството е ЕООД, тоест, аз съм едноличен собственик на капитала. Аз не съм подписвал трудов договор със служители и/или работници. Името Н. Г. А. ми е познато. Тя е на моя бивш кум жена, който има счетоводна къща. Това лице Н. Г. А. никога не е работило в моята фирма. Аз дори нямам банкова сметка на фирмата“.

Във връзка с лаконичното възражение от процесуалния представител на жалбоподателя за решаване на спора „съобразно събраните по делото писмени доказателства“/ следователно да се игнорират свидетелските показания/ от значение е да се отбележи, че:

От касационната инстанция е констатирано съществено нарушение на съдопроизводствените правила от първостепенния съд при първоначалното разглеждане. В отменителното решение ВАС е посочил, че упражняването на трудова дейност може да се установява с всички доказателствени средства, за събирането на които съдът по същество следва да съдейства на страните, съгласно чл. 171, ал. 5 от АПК, като им укаже, че за някои обстоятелства не се сочат доказателства, което съдът /от първото разглеждане/ не е сторил. ВАС ясно е указал– „При новото разглеждане съдът следва да се произнесе по същество, след като подложи на преценка събраните доказателства, евентуално и допусне нови доказателства, служебно, или по искане на страните, като за целта са допустими всички доказателствени средства за установяване на фактите и обстоятелствата, съгласно приложимите материалноправни разпоредби“.

Новото разглеждане на делото не е средство да се попълнят доказателствени пропуски на страните при първоначалното разглеждане, но то е способ да им се възстанови накърненото при това разглеждане право на защита, като резултат от допуснати от съда съществени нарушения на съдопроизводствените правила/ каквито са констатирани с отменителното решение на ВАС/.

С оглед приетото от касационната инстанция основание за връщане за ново разглеждане на делото, Съдът следва да изясни всички релевантни факти, обуславящи преценката дали жалбоподателката е упражнявала трудова дейност. В случая са допустими всички доказателствени средства, чрез които този факт би могъл да бъде изследван и изяснен. С оглед на това е разпитан свидетелят Л. А.. От показанията му е видно, че жалбоподателката Н. А. не е упражнявала трудова дейност за „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД. На следващо място, свидетелските показания се кредитират от Съда като достоверни, т.к. същите са логични, последователни, непротиворечиви и не само, че не се опровергават от други доказателствени източници по делото, но са в пълно съответствие с представените по делото писмени доказателства, с тези от тях в насока, че „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД не развива стопанска дейност. Поради изложеното тези доказателства се ползват от съда при изграждане на фактическите му констатации по спора.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Съдът е сезиран от надлежна страна - адресат на индивидуалния административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно- производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното Решение на Директора на ТП на НОИ и оставеното в сила Разпореждане на Ръководител на осигуряването за безработица, са издадени от компетентни по материя и териториален обхват органи, в изискуемата писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила и материалния закон, както и в съответствие с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО – Директор на ТП на НОИ С. – град. Обективирано е в посочената в същата разпоредба писмена форма и е със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Отговаря на изискването за мотивираност съгласно чл. 117, ал. 3 от КСО. Означен е органът, който го е издал. Отрадени са направените от него при осъществяването контролна дейност фактически и правни изводи. Формулиран е ясен диспозитив.

Разпореждане № РВ-3-21-01015162/15.10.2021г. също е издадено от материално и териториално компетентния административен орган да стори това, съгласно нормата на чл. 114, ал. 3 от КСО – от ръководител на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ – С. – град. Разпореждането е издадено в предвидената от закона писмена и съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Страни в административното производство по издаването на задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО за спазване разпоредбите на ДОО / в случая за коригиране на данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО/ са контролният орган и осигурителят и само осигурителят е адресат на издадените от контролния орган задължителни предписания – Решение № 10036/ 22.07.2020 г. по адм. дело № 14293/2019 г. на ВАС, респ. контролният орган не е било налице задължение да я уведоми и да изиска представяне на обяснения и доказателства. Съгласно Решение № 3065/ 09.03.2021г. по адм. дело № 10737/2020 г. на ВАС – „...В хода на административното производство е установено, че за осигурителя „И...“ ЕООД подадените от него данни по чл. 5, ал. 4 КСО ... за периода от 10.05.2018г. до 22.07.2018г. за заличени, поради което Т... не е осигурено лице по смисъла на чл. 10 КСО и § 1, ал. 1, т.3 от ДРКСО...Производството по установяване на юридическите факти от значение за осигурителното правоотношение между осигурител и НОИ се развива между тези две страни. В това производство няма място за участие на евентуално осигурени лица или с претенции за осигурени от този осигурител. Жалбоподателят или черпещите осигурителни права лица на собствено основание от възникване на осигурително правоотношение следва да установяват и доказват с всички правно допустими способи, юридическите факти от които черпят своите осигурителни права. В

настоящият случай няма пречка страната, претендираща възникване на осигурително правоотношение в своя полза да доказва съществуването на такова правоотношение в съдебната фаза, в случая, че е била упражнявана трудова дейност в спорния период, което е от значение за правото на отпускане на парично обезщетение... Не е нарушение на административно производствените правила обстоятелството, че административният орган не е уведомил жалбоподателя за издаване на разпорежданията. Дори да беше направил това, констатациите на органа се основават на други производства и актове, в които жалбоподателят няма възможност да участва. За него е налице възможността да установи собствените си права в съдебното производство...“.

Разпореждане № РВ-3-21-01015162/15.10.2021г. на длъжностното лице по чл.114 ал.3 от КСО при ТП на НОИ - С. - град е постановено след служебно заличаване на данните за осигурителен стаж и осигурителен доход за 5 лица, в т.ч. и за Н. Г. А., подадени от „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД, за периода от 06.04.2015г. до 27.06.2017г. вкл., и установяване, че Н. Г. А. не е била осигурено лице по смисъла на § 1, ал.1, т.3 от Допълнителните разпоредби на КСО, поради невъзникнало осигурително правоотношение съгласно чл.10, ал.1 от КСО.

Заличаването е извършено след влизане в сила на задължителните предписания, съгласно чл. 4, ал.10, т.4 Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Спорният въпрос по делото е дали жалбоподателката е упражнявала реално труд, като в тази връзка Съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО – „Осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск“.

Видно от цитираната разпоредба, предпоставка за възникване право на парично обезщетение е качеството „осигурено лице“.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита

за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

ВАС нееднократно е имал възможност да се произнесе в смисъл, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО. Наличието на валидно сключено и непрекътено трудово правоотношение не е достатъчно, за да възникне осигурителното правоотношение и произтичащите от него права на обезщетение. Не съществува идентичност на трудовото и на осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение в повечето случаи води до възникване и на осигурително правоотношение, но не е достатъчно. Изискването на законната разпоредба, съдържаща определението за „осигурено лице“ по смисъла на КСО е лицето да упражнява трудова дейност, т. е. не е достатъчно лицето да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, а следва да осъществява трудова дейност въз основа на това правоотношение.

Съгласно Решение № 11274/08.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6389/2021г. - „ Легална дефиниция за понятието „осигурено лице“ е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01. 01.2017 г.), според която „осигурено лице“ е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. В чл. 10, ал. 1 от КСО е уредено, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Т.е, трябва да са изпълнени кумулативно двете условия - осъществяване на трудова дейност и дължимост на осигурителни вноски, за да се изплащат парични обезщетения. Следователно лицето трябва не само да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение, за да са дължими осигурителни вноски, респ. да е възникнало осигурително правоотношение, защото то не е идентично с трудовото“. В същия смисъл са : Решение № 14866 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11209/2020 г., Решение № 14917 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9471/2020 г. и мн. др.

Следователно лицето следва да докаже, че реално е осъществяло трудова

дейност в рамките на това правоотношение. "... Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице..." - из Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г.

В случая, за осигурителя „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД е установено, че не е извършвал стопанска дейност като цяло, както е и доказано, че жалбоподателката не е осъществявала трудова дейност за „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД. По отношение на осигурителя е установено, че дружеството няма регистрирано фискално устройство, търговски обекти и подавани справки по чл.73, ал.1 и ал.6 ЗДДФЛ както и че дружеството не е регистрирано по Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС). След като дружеството „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД обективно не е извършвало никаква дейност, то това изключва възможността жалбоподателката да е полагала реално труд като „ръководител финансов отдел“ в същото. С показанията си управителят на „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД при това е категоричен, че жалбоподателката не е извършвала трудова дейност за визираното дружество.

С оглед представените нови доказателства от извършените проверки, които имат значение за определяне на правото, размера, и периода за изплащане на ПОБ, на основание чл.114, ал.2, т.2, вр. чл. 114 ал.3 от КСО, законосъобразно ръководителят на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ – С. – град, с разпореждане № РВ-3-21-01015162 от 15.10.2021г., е постановил А. да възстанови добросъвестно получено ПОВН за периодите от 06.03.2017 г. до 11.05.2017г. вкл. и от 18.07.2017г. до 27.07.2017г. вкл. в размер на общо 4 876,91 лева. Подаването от осигурителите на данни по реда на чл. 5, ал.4 КСО за осигурителен стаж и доход става на декларативен принцип. Установяването дали е имало правно основание за подаването на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в Р. и дали те са правилно подадени от осигурителите обаче се реализира при упражняването на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ, при назначена проверка, респ. ревизия при осигурителя. Информацията относно трудовоправната, счетоводна и разплащателна документация, от която да се установи основателно ли са подадени данни за осигурителен стаж и дали декларирания размер на осигурителния доход съответства на изплатения на съответното лице, би могло да бъде установено при евентуален последващ контрол. Съгласно чл.114 ал.2 т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания подлежат на възстановяване от осигурените лица, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане, както е

в настоящия случай.

В отговор на доводите в жалбата следва да се посочи, че цялостният анализ на събраните по делото доказателства и установените факти и обстоятелства сочат, че Н. А. не е извършвала в действителност трудова дейност. Представените от жалбоподателката ведомости за заплати, както и тези касаещи необходимото образование и ценз, не доказват реалното извършване на трудова дейност за „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД. Това е така, защото дружеството „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД не е извършвало стопанска дейност, което изключва възможността жалбоподателката да е полагала реално труд като „ръководител финансов отдел“ в същото. Установено е по делото, че дружеството няма регистрирани фискални устройства, търговски обекти и прочие. Налице са и гласни доказателства, като с показанията си управителят и едноличен собственик на капитала на „АРХСИСТЕМС ИНК“ ЕООД е категоричен, че от 2010г. дружеството му не развива никаква стопанска дейност и жалбоподателката Н. А. не е работила и не е извършвала трудова дейност за и във визираната фирма.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбоподателката в действителност не е осъществявала трудова дейност, съответно тя не се явява осигурено лице.

Поради всичко изложено съдът намира, че при издаване на процесното решение не са допуснати процесуални нарушения, като същото е в съответствие и с материалноправните разпоредби. Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане, съответстват и на целта на закона, обусловена от защита на бюджета на държавното обществено осигуряване чрез създаване на механизъм за възстановяване на недължими плащания.

Издаденото разпореждане и потвърждаващото го решение са законосъобразни по всички критерии на чл.146 от АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, съдът намира за основателна претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл.37 от ЗПП, вр. чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на по 100лв. за всяка от инстанциите, или всичко 300 лева.

По изложените съображения и на основание чл.118, ал.3 КСО във връзка с чл.172, ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата на Н. Г. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], вх.Б ет.1, ап.5, срещу Решение № 1040-21-1315 от 20.12.2021г., издадено от директора на ТП на НОИ – С. – град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-01015162 от 15.10.2021г. на длъжностното лице по чл.114, ал.3 от КСО.

ОСЪЖДА Н. Г. А., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С. град общо 300 лева разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчването му на страните.

СЪДИЯ: